

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2

гр. Варна , 05.03.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ в закрито заседание на пети март, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Румяна Панталеева

Членове: Росица А. Тончева
Десислава С. Сапунджиева

като разгледа докладваното от Росица А. Тончева Въззивно частно наказателно дело № 20213000600070 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.341, ал.2 вр. чл.249, ал.3 от НПК.

Образувано е по частен протест на прокурор от ОП-Разград срещу определение от 05.02.2021 година, постановено в разпоредително заседание по НОХД №20203300200381/2020 г. по описа на Окръжен съд - Разград, с което съдебното производство е прекратено, съответно делото върнато в досъдебната фаза за отстраняване на допуснати процесуални нарушения.

С частния протест се ангажира позиция за незаконосъобразност на атакуваното определение, подкрепена с позоваване на конкретни действия по разследването и актове на наблюдаващия прокурор, които по мнение на автора на протеста, доказват стриктното съблюдаване на процесуалния регламент по чл.221 и чл.229, ал.3 от НПК. Към настоящата инстанция се отправя искане за отмяна на протестирания акт, за да се открие възможност за насрочване на съдебно заседание.

Срещу частния протест е подадено мотивирано възражение от защитника адв.Н.Й., с което се подкрепя прекратителното решение на окръжния съд. Становището на защитника е, че делото би следвало да се върне в досъдебната фаза, за да може подсъдимия да даде обяснения и да се спази процедурата по чл.229, ал.3 от НПК.

Варненският апелативен съд счете частния протест за допустим, т.к. е депозиран срещу акт, подлежащ на въззивна проверка, от лице със съответна активна процесуална легитимация и в предвидения от закона срок. По същество частният протест се преценява за основателен.

Накратко, ДП №275 ЗМ-124/20 година по описа на РУ на МВР-гр.Исперих е образувано в хипотезата на чл.212, ал.2 от НПК със съставянето на протокол за оглед на местопроизшествие от 19.05.2020 година.

С постановление (л.14 ДП), С.К. е привлечен като обвиняем за престъпление по

чл.301, ал.1, вр. чл.26, ал.1 от НК. Това постановление е предявено на К. и защитника му на 02.10.2020 година, веднага е проведен разпит на обвиняемия (л.17 ДП), като протоколът удостоверява отказ от обяснения. След приключване на процесуалното действие по чл.221 от НПК, органът по разследването пристъпил към предявяване (л.108 ДП). Тогава адв.Йорданова направила устно искане за отвод на разследващия полицаи и възражение срещу правилността на ветеринарната експертиза по делото.

С две постановления наблюдаващият прокурор отхвърлил като неоснователни искането и възражението (л.111, л.113 ДП). По неясни причини, на 22.10.2020 година процесуалното действие по чл.227 от НПК се повторило. Тогава защитникът формулирал съвсем нови доказателствени искания, касаещи попълване на доказателствената маса с нова експертиза, с писмени и гласни доказателства, включително чрез разпит на обвиняемия. По тези искания наблюдаващият прокурор не се произнесъл, но по аргумент от внесения в съда обвинителен акт следва, че исканията на защитника са били възприети за неоснователни.

В етапа на разпоредителното заседание първоинстанционният съд съзрял процесуално нарушение по чл.249, ал.4, т.1, пр.2 от НПК, допуснато с бездействието за разпит на обвиняемия в стадий от предходната процесуална фаза. Провереният съд прекратил съдебното производство и върнал делото в досъдебното производство, за да се осигури прилагането на чл.115, ал.1 от НПК.

Въззивният състав се дистанцира от подобно решение, т.к. същото противоречи на закона. Основанието по чл.249, ал.4, т.1, пр.2 от НПК би било налице при липса на разпит на обвиняемия непосредствено след привличането му, каквото фактическо положение не се извлича от процесуалните документи по делото. Разпит по чл.221 от НПК е проведен на 02.10.2020 година. Тогава обвиняемият се възползвал от свое процесуално право да не дава обяснения, което е част от системата от процесуални права по чл.55 от НПК, осигуряващи личното право на защита.

Последвалите при второто предявяване устни искания по чл.229 от НПК имат изцяло доказателствен характер. Преценката за необходимостта им, с оглед принципа по чл.7, ал.2 от НПК, е предоставена на наблюдаващия прокурор, който не се ангажирал изрично с акт по чл.229, ал.3 от НПК, допускайки процесуално нарушение, но не от категорията на съществени (Р 14-2010-1н.о., Р 225-2011-1н.о., Р 27-2016-2 н.о.). Това е така, защото досъдебното производство има изцяло подготвителен характер. В централната съдебна фаза се разгръща пълноценно доказване, като подсъдимото лице има възможност да даде обяснения, които освен средство за защита, представляват и доказателствен източник. Въззивният състав припомня указанията на ТР 2-2002-ОСНК, изключващи възможността делото да бъде върнато на прокурора за събирането на доказателства, каквото неправилно решение взел окръжният съд.

Предвид изложеното, въззивният състав

ОПРЕДЕЛИ:

Отменя определение от 05.02.2021 г., постановено в разпоредително заседание по НОХД №20203300200381/2020 г. по описа на Окръжен съд - Разград и връща делото на същия съд за насрочване на съдебното заседание

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____